

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **A. L.**, zastoupeného JUDr. Martinem Schulhauserem, advokátem se sídlem Karviná-Fryštát, Karola Šliwky 125, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 19.10.2015, č. j. MSK 104551/2015,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 13.11.2015 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Karviné ze dne 23.7.2015 č.j. MMK/078795/2015, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že Metodika Českého metrologického institutu jednoznačně určuje, jakým způsobem je nutno provádět pracovní postup při měření. Jedná se o ustanovení bodu 6 – pracovní postup při měření, kde se kromě jiného uvádí, že je nutno vždy vyhodnotit tzv. střední hodnotu měření, kterou představuje aritmetický průměr

jednotlivých měření. V tomto bodě jsou rovněž uvedeny příklady jednotlivých měření a z nich vyvozené hodnocení, tedy jakým způsobem by měl orgán toto hodnocení vyhodnotit s přihlédnutím k rozpětí maximálních dovolených chyb měřidla, což právě představuje rozdíl mezi první a druhou naměřenou hodnotou. Z tohoto pracovního postupu tedy jednoznačně vyplývá, že je vždy nutné vycházet ze střední hodnoty měření a ne, jak to v daném případě hodnotí žalovaný, tedy z měření prvního a druhému měření nepřikládá žádný význam. Pokud by žalovaný postupoval v souladu s danou metodikou, pak by jednoznačně musel dojít k výsledku, který žalobce již prezentoval ve svém odvolání, neboť u něho byla u prvního měření konstatována hodnota alkoholu 0,25 g/kg, při druhém měření s odstupem 5 minut byla zjištěna hodnota 0,23 g/kg, tudíž střední hodnota měření představuje v daném případě hodnotu 0,24 g/kg. Po odečtení povolené odchylky $\pm 0,24$ g/kg alkoholu v krvi, se dojde k číslu 0,00 g/kg, tudíž se jedná o negativní výsledek dechové zkoušky. Žalobce poznamenal, že touto metodikou se řídí i ministerstvo dopravy, ministerstvo vnitra a další orgány státní správy, které se zabývají šetřením a zjišťováním přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Žalobce uvedl, že má za to, že postup žalovaného je v rozporu se správním řízením, kdy tento by měl akceptovat nejenom metodiku, nýbrž i procesní zásadu in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch obviněného), když tyto pochybnosti jsou jednoznačně dány samotnou dechovou zkouškou, neboť právě tyto dechové přístroje nejsou přístroji, které přesně měří, nýbrž vykazují určité odchylky. Proto metodika uvádí povinnost provádět nezávislé opakování dechové zkoušky po 5 minutách a je nutno vycházet ze střední hodnoty měření. Žalobce namítal, že správní orgán postupoval v rozporu s touto metodikou v jeho neprospěch, jakožto obviněného z přestupku a v návaznosti na to vydal i nezákonné rozhodnutí o trestu.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že trvá na správnosti postupu při výpočtu hladiny alkoholu v krvi na základě dvou měření, z nichž se skládá dechová zkouška. Při něm je vycházeno (za podmínek časového odstupu obou měření nejméně 5 minut a rozdílu hodnot obou měření nejvýše 10%) z hodnoty naměřené prvním měřením, tedy měřením časově bližším době řízení vozidla, a to jak v případě, že hodnota prvního měření je vyšší než druhá, tak i v případě, že hodnota prvního měření je nižší než druhá. Tento postup je v souladu s tím, jak správní orgány metodicky vede ministerstvo dopravy (ministerstvo vnitra se agendou dopravních přestupků nezabývá), a jak se ustálila praxe příslušných správních orgánů, tedy krajských úřadu a obecních úřadu obcí s rozšířenou působností. Obdobné případy Krajský soud v Ostravě již několikrát rozhodoval, aniž by kdy uvedený postup správních orgánů zpochybnil. Žalovaný uvedl spisové značky, pod nimiž žaloby byly u Krajského soudu v Ostravě vedeny.

U jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Pověřenkyň žalovaného doplnila, že z právního hlediska je nutno vycházet nikoliv z průměrné hodnoty dvou měření, neboť nejde o dvojí měření téhož, když měřená veličina se v čase mění. Vzhledem k tomu, že se prokazuje ovlivnění alkoholem při řízení vozidla, je vycházeno z měření bližšího v době řízení vozidla bez ohledu na to, zda první z obou hodnot je vyšší nebo nižší než druhá. Jde o ustálenou praxi správních orgánů, která dosud nebyla správními soudy zpochybněna. Pověřenkyň žalovaného odkázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5As 126/2011, sp. zn. 2As 56/2011.

K tvrzení žalobce, že požádal o odběr krve, zdůraznila, že toto tvrzení žalobce poprvé uvedl až v odvolání, přičemž ze záznamu o kontrole řidiče, který žalobce na místě podepsal, vyplývá pravý opak. Je v něm uvedeno, že o lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu nežádal. Na místě samém rovněž podepsal poučení kromě jiného i o tom, že osoba podezřelá z přestupku má právo žádat o odběr krve. Pověřenkyňe žalovaného navrhla provést důkaz pracovním postupem č. 114/MP-C008-08-Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátory alkoholu v dechu, konkrétně částí bodu 6 označené jako Pracovní postup při měření s tím, že v této pasáži je osvětlen důvod, proč je nutno provádět opakovanou dechovou zkoušku.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující pro věc významné skutečnosti. Dne 19.5.2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení přestupku Policie ČR, Dopravního inspektorátu Karviná ze dne 7.5.2015, podle něhož byl žalobce dne 7.5.2015 v 7:55 hod na ulici U Bažantnice před domem č. 1096/24 v Karviné Novém Města stavěn a kontrolován hlídkou Dopravního inspektorátu v Karviné při řízení motorového vozidla Škoda Yeti, RZ X. Během kontroly byl vyzván k podrobení se odbornému měření přístrojem Alcotest 7510 na zjištění přítomnosti alkoholu v dechu. Tomuto měření se podrobil, měření bylo pozitivní. V čase v 7:59 hod bylo naměřeno 0,28 promile, v čase 8:05 hod bylo naměřeno 0,25 promile a v čase 8:11 hod 0,23 promile alkoholu v dechu řidiče. Součástí spisu je úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, z něhož plyne, že žalobce jako řidič motorového vozidla Škoda Yeti, RZ X byl kontrolován hlídkou policie v Karviné na ulici U Bažantnice před domem č. 1096/24 dne 7.5.2015 v 7:55 hod. U žalobce byla provedena dechová zkouška dechovým analyzátozem typ Alcotest 7510, výrobní číslo ARZM-0017 v 7:59 hod s výsledkem 0,28 promile, v 8:05 hod s výsledkem 0,25 promile a v 8:11 hod s výsledkem 0,23 promile. Na dotaz, zda požil alkohol uvedl, že 6.5.2015 v čase od 19:30 do 20:30 hod vypil jedno 12ti stupňové pivo (0,5 litru). Z úředního záznamu plyne, že žalobce nepožádal o lékařské vyšetření s následným odběrem biologického materiálu. Úřední záznam je podepsán žalobcem. Žalobce dne 7.5.2015 podepsal i poučení dané mu Policií ČR ve smyslu zákona o Policii, kromě jiného i poučení dle § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii ČR s tím, že musí být proveden odběr krve, požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku. Ze záznamu o dechových zkouškách ze dne 7.5.2015, které jsou žalobcem podepsány, plyne, že první dechová zkouška v 7:59 hod vykazala 0,28 promile, druhá dechová zkouška v 8:05 hod 0,25 promile a třetí dechová zkouška v 8:11 hod 0,23 promile alkoholu. Ve spise je rovněž ověřovací list č. 7051-OL-D0493-15 o kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu typ Alcotest 7510 Standart výrobní číslo ARZM-0017, jímž bylo u žalobce provedeno odborné měření na přítomnost alkoholu v dechu. Ověření bylo provedeno dne 30.3.2015 s platností do 30.3.2016. Ve spise je rovněž výpis z evidenční karty řidiče. Dne 19.6.2015 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení ve věci předmětného přestupku spolu s předvoláním k ústnímu jednání na 15.7.2015. U ústního jednání dne 23.7.2015 správní orgán provedl důkaz listinami, a to úředním záznamem o kontrole, výsledky dechových zkoušek, ověřovacím listem, evidenční kartou řidiče. Žalobce

k provedeným důkazům neměl žádné námitky. Ke skutku uvedl, že si je vědom zavinění s tím, že v sedm večer přijel z práce a vypil jednu Plzeň. Na dotaz správního orgánu přednesl, že neuplatňuje žádné další skutečnosti a nemá žádné důkazní návrhy. Správní orgán poté prohlásil dokazování za ukončené a žalobce poučil, že mu bude doručeno písemné vyhotovení rozhodnutí. Dne 23.7.2015 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným spácháním předmětného přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona tím, že dne 7.5.2015 kolem 7:55 hod v Karviné na ulici U Bažantnice řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda, RZ X v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě po jeho vlivem, kdy dechovou zkouškou vykonanou analyzátozem alkoholu v dechu bylo zjištěno, že měl 0,25 g/kg (opakovaná zkouška 0,23 g/kg) alkoholu v krvi, $\pm 0,24$ g/kg, minimálně tedy 0,01 g/kg alkoholu v krvi. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání prostřednictvím svého zástupce advokáta JUDr. Martina Schulhausera, v němž shodně jako v žalobě namítal, že správní orgán nesprávně aplikoval odečet odchylky měření $\pm 0,24$ g/kg, resp. že má za to, že neměl vycházet z prvního měření zjištěného alkoholu v hodnotě 0,25 g/kg s argumentací, že dle Metodiky Českého metrologického institutu je výsledkem měření tzv. střední hodnota z obou měřených hodnot, což je v konkrétním případě $(0,25 + 0,23) : 2 = 0,24$. Po odečtu odchylky 0,24 g/kg alkoholu v krvi se dojde k číslu 0,00 a nemohlo tak dojít ke spáchání přestupku. Dále namítal, že požádal policisty o odběr krve, že se osobně nikdy nevyjádřil, že krevní zkoušku odmítá a byla mu znemožněna obrana proti podezření ze spáchání přestupku. Dále v odvolání uvedl, že trvá na tom, že před jízdou alkohol nepožil, neboť jednu Plzeň vypil v době delší než 12 hodin před řízením motorového vozidla a tudíž nebyl a nemohl být tímto jedním pivem ovlivněn.

O odvolání rozhodl žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 19.10.2015 č.j. MSK 104551/2015. Odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný vyjádřil ke všem odvolacím námitkám žalobce. K námitce, že správní orgán neměl vycházet z prvního měření zjištěného alkoholu v hodnotě 0,25 g/kg, s tím, že dle Metodiky Českého metrologického institutu je výsledkem měření tzv. střední hodnota z obou měřených hodnot, žalovaný uvedl, že Metodické podmínky představují provedení opakovaného měření v patřičném časovém intervalu (po uplynutí 5 minut od prvního měření) a zhodnocení rozptylu výsledků (zjištěné hodnoty se nesmí navzájem lišit o více jak 10%). Po realizaci úspěšného měření se dále s výsledkem měření nakládá tak, že z měření časově bližšího době řízení se pro stanovení minimální možné hodnoty alkoholu započítává odchylka 0,24 g/kg alkoholu, která představuje pesimistickou hodnotu přepočtového faktoru a maximální hodnotu nepřesnosti přístroje. Ve prospěch obviněného se tato hodnota odečítá. Žalovaný poukázal na to, že jde o ustálenou správní praxi s oporou o Metodiku Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08. Žalovaný uvedl, že v té se sice konstatuje stanovení střední hodnoty ze dvou po sobě provedených měření a následný odečet uvedené tolerance, jak poukazuje žalobce v odvolání, avšak je nutno dodat, že daná Metodika je veskrze matematickým

nástrojem, kdy ryze dle matematických zásad poukazuje na tento způsob nakládání s pořízenými výsledky měření. Skutečnost, že u řidiče zjištěných pozitivních výsledků hladiny alkoholu je však bezpodmínečně nutné hodnotit nad rámec Metodiky z právního hlediska, s ohledem na povahu skutku a logiku věci. Žalovaný zdůraznil, že první provedená zkouška na přítomnost alkoholu u řidiče je časem bližší době řízení vozidla a je věcně správné vyjít z této hodnoty s tím, že v případě dvou provedených dechových zkoušek není dvakrát měřeno totéž (není zde analogie k měření stabilní veličiny, jejíž vyčíslení může mít několikerým měřením niance a proto se hodnota aritmeticky průměruje). V případě provedení více dechových zkoušek je s ohledem na běh času prováděno vždy jiné měření – hladiny alkoholu, ale ve dvou různých časech. Přitom logicky dochází k nárůstu nebo snižování zjištěné hodnoty podle tělesných pochodů (absorpce nebo odbourávání přítomného alkoholu). Žalovaný shrnul, že konečný výsledek měření u žalobce po provedení všech odečtů byl 0,01 g/kg alkoholu. Při jejím zjišťování byly dodrženy metodické, měřicí a přepočtové postupy. První zjištěná hodnota co nejbližší době řízení motorového vozidla je tou směrodatnou hodnotou prokazující na hodnotu alkoholu v krvi řidiče. Druhá změřená hodnota verifikovala první hodnotu. Zjištěnou hodnotou 0,01 g/kg alkoholu v krvi je prokázáno ovlivnění řidiče alkoholem a to v souvislosti s řízením motorového vozidla dne 7.5.2015 kolem 7:55 hod v Karviné na ulici U Bažantnice.

Soud provedl důkaz pracovním postupem č. 114-MP-C008-08, Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátory alkoholu v dechu a to bodem 6. – pracovní postup při měření, z něhož bylo zjištěno, že v této pasáži pracovního postupu je konstatováno, že vzhledem k měřicímu principu přístroje a vyloučení podezření na zbytkových alkohol v ústní dutině (a pokračující intenzivní resorpci alkoholu do organismu) je nutné při pozitivních zkouškách na alkohol (na displeji přístroje se zobrací číselná hodnota větší než 0,00) měření minimálně jednou zopakovat po uplynutí 5 minut. Aby bylo možné výsledek brát jako akceptovatelný, nesmí mezi výsledky obou měření být rozdíl větší než 10%. U každého měření v aktivním režimu je třeba zaznamenat datum, čas měření a naměřenou číselnou hodnotu, včetně měřicí jednotky (mg/L nebo promile).

Podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek, uvedených v prováděcím právním předpise, se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, fyzicky osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo požití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo požití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Krajský soud má za to, že v dané věci bylo postaveno najisto, že žalobce řídil motorové vozidlo dne 7.5.2015 kolem 7:55 hod v Karviné na ulici U Bažantnice pod vlivem alkoholu. Při určení výše hladiny alkoholu na základě naměřené hodnoty po dechových zkouškách byla vzata v úvahu možná odchylka měření a rovněž fyziologická hladina alkoholu v krvi a o tyto hodnoty byl výsledek měření korigován ve prospěch žalobce. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu. Ve správním řízení bylo prokázáno, že při prvním měření v 7:59 hod byl výsledek dechové zkoušky 0,28 promile, výsledek opakované zkoušky v 8:05 hod 0,25 promile a další opakované zkoušky v 8:11 hod 0,23 promile. Správní orgán zcela správně nevzal jako průkaznou první dechovou zkoušku 0,28 promile neboť nebyla v toleranci 10% s následující zkouškou v 8:05 hod s výsledkem 0,25 promile, jak předpokládá Metodika Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08. Za situace, kdy další opakovaná dechová zkouška vykazovala výsledek 0,23 promile, vycházel správní orgán z prvního (opakovaného) měření s hodnotou 0,25 g/kg provedeného v čase 8:05 hod (další opakovaná zkouška v 8:11 hod vykazovala výsledek 0,23 promile, z čehož plyne, že rozdíl ve výsledcích nebyl větší než 10%). Od hodnoty alkoholu zjištěné měřícím přístrojem 0,25 g/kg, byla odečtena odchylka 0,20 g/kg, představující pesimistickou hodnotu nejistoty přepočtového faktoru a dále vlastní odchylka přístroje 0,04 g/kg, čímž byla získána minimální objektivně zjištěná hodnota alkoholu v krvi 0,01 g/kg. Není důvodná námitka žalobce, že správní orgán nepostupoval v souladu s Metodickým postupem Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08. Správní orgán vysvětlil, z jakého důvodu vycházel ze zjištěné hodnoty provedené v čase 8:05 hod s výsledkem 0,25 g/kg a krajský soud se ztotožňuje s jeho závěrem, že odečet bylo nutno provést od výsledku této první (relevantní) dechové zkoušky, neboť ta byla provedena nejbližše době, kdy žalobce řídil motorové vozidlo. Jedná se o ustálenou praxi správních orgánů, která je akceptována soudní judikaturou (viz např. rozhodnutí NSS sp. zn. 2As 56/2011, č.j. 8As 59/2010-78). Soud sdílí názor žalovaného, že z průměrných hodnot vycházet nelze, neboť sice jde vždy o měření hladiny alkoholu, ovšem ve dvou různých časech a zjištěné hodnoty se mění podle tělesných pochodů (absorpce nebo odbourávání přítomného alkoholu). Nelze pominout, že s naměřenou hodnotou žalobce souhlasil, na místě samém při projednání přestupku policistům sdělil, že vypil 12ti stupňové pivo dne 6.5.2015 v době od 19:30 do 20:30 hod. Naměřenou hodnotu nerozporoval ani u ústního jednání před správním orgánem I. stupně.

Soud má za to, že žalobce se daného přestupku dopustil, naplnil jeho materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně, krajský soud neshledal porušení práva žalobce na spravedlivý proces. Právní kvalifikaci správního deliktu a výši stanovené sankce žalovaný řádně odůvodnil. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný

z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 8. 3. 2016

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně